

Udskriftsdato: 13. december 2025

**KEN nr 10205 af 07/11/2008 (Gældende)**

## **Landsskatteretskendelse vedr. skattepligt af firmarejse af social og turistmæssig karakter**

---

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.  
Landsskatteretten, j. nr. 08-02119

# Landsskatteretskendelse vedr. skattepligt af firmarejse af social og turistmæssig karakter

## Resumé

En firmarejse for en virksomheds personale til New York, hvor rejsens program udelukkende var socialt og turistmæssigt, skulle beskattes hos deltagerne med et beløb svarende til rejsens værdi.

### *Klagen vedrører:*

Indkomst forhøjet vedrørende rejse til New York: 13.836 kr.

### *Landsskatterettens afgørelse*

Indkomst forhøjet vedrørende rejse til New York, 13.836 kr.: Stadfæstes

### *Sagens oplysninger*

G1 A/S har i perioden 17-21 marts 2006 afholdt en rejse til New York for selskabets ansatte samt ægtefæller til de ansatte. Der deltog i alt 51 personer i turen. Selskabets samlede udgifter beløb sig til 705.666 kr. svarende til 13.836 kr. pr. deltager.

Selskabet har ved et møde med SKAT oplyst, at selskabet ca. hvert 3. år foretager en udlands-rejse, hvor de ansatte deltager. Hensigten med rejserne er, at man skal se på anderledes arkitektur, således at man kan blive inspireret til at lave nye projekter.

Programmet for turen til New York var følgende:

#### Fredag den 17. marts:

Afrejse fra Y kl. 08.35/kl. 10.10. Ankomst New York kl. 15.15.

Bus til hotel.

Der vil være mange shows og parader i New York den dag på grund af Sgt. Patricks Day!

Middag på taorestaurant kl. 19.30. Vi har kun selve bordet fra kl. 19.45 - kl. 22.15. Derefter kan vi gå i Deres bar.

Adresse: Tao, 42 East - 58 th. Street (between Park and Madison Avenue). Phone (212) 888 22 88.

I tager selv en taxa fra hotellet til restauranten! Trendy look - slips behøves ikke!

#### Lørdag den 18. marts:

Afgang med privat bus fra hotellet kl. 09.00.

Sightseeing tur med engelsk guide til kl. 13.00 - evt. stop ved Grand Central.

Frokost kl. 13.00 på Heartland Brewery i Empire State Building.

Eftermiddag: Til fri afbenyttelse. I tager selv tilbage på hotellet.

Tidlig middag på Restaurant »21 Club«. Afgang fra hotel med bus kl. 17.00. Middag på »21 Club« fra kl. 17.30 - 19.30.

Efter middagen går vi til teatret, som ligger ved siden af. Husk: Slips og jakke til mænd - ingen jeans og tennissko.

Aften: Broadway - se Mamma Mia Show kl. 20.00 på Winthergarden-Theater.

I tager selv taxa tilbage til hotellet, eller hvorhen man nu har lyst.

#### Søndag den 19. marts

Afgang fra hotel med privat bus kl. 09.30.

Vi kører til Harlem med vores engelske guide. Gospel koncert i »Memorial Baptist Church« kl. 10.45. Afgang fra kirken kl. 12.00.

Frokost ved havnefronten.

Bådture til Frihedsgudinden. Se museum på Ellis Island.

Spise middag på »II Cortile« i Little Italy kl. 19.30.

Vi skal have menu 1. 125 Mulberry St.

I tager selv taxa til restauranten! Afslappet men pæn påklædning.

#### Mandag den 20. marts

På egen hånd i New York:

Central Park, Empire State Building - man får en 360° udsigt af byen, shopping Macy's, Bloomingdale's, Saks 5th Avenue, Soho (mange gallerier + butikker). American Museum of Natural History, Modern Art, Guggenheim.

Afgang med bus fra hotel kl. 14.00.

Afgang fra New York kl. 18.00.

#### Tirsdag den 21. marts

Ankomst til Y kl. 12.45/15.30.

#### *Skattecenterets afgørelse*

Lønmodtagere, der foretager en af arbejdsgiveren betalt rejse, er ikke skattepligtig heraf, såfremt der er tale om en egentlig forretningsrejse. Dette gælder også, såfremt der er tale om en studierejse af generel karakter, og rejsen primært tilgodeser arbejdsgiverens interesser.

Er der tale om, at studierejsen har karakter af helt eller delvis ferie, fordi arrangementet indeholder et turistmæssigt islæt, skal den ansatte beskattes af værdien af den private del af rejsen. Frirejser beskattes hos deltageren i rejsen, dog sker beskatning af den ansattes ægtefælle hos den ansatte.

Ud fra det fremsendte rejseprogram er det SKATs opfattelse, at de afholdte udgifter til rejsen ikke har nogen konkret og direkte sammenhæng med selskabets indkomstskabende aktivitet eller i øvrigt tilgodeser virksomhedens interesser, hvorfor der skal ske beskatning hos deltagerne i rejsen.

Ved bedømmelsen af om rejsen er anset for alene at være af turistmæssig karakter, er der henset til det udleverede program for rejsen. Af programmet fremgår der intet, der indikerer, at rejsen er en forretningsrejse, studierejse eller andet, der har en konkret og direkte sammenhæng med selskabets indkomstskabende aktiviteter.

Beskatningen hos den enkelte medarbejder kan opgøres til 13.836 kr. I de tilfælde, hvor ægtefællen har deltageret, udgør beløbet 2 x 13.836 kr. eller 27.672 kr.

Ændringerne foretages i henhold til statsskattelovens § 4 samt ligningslovens § 16, stk. 1 og 3.

#### *Klagerens påstand og argumenter*

##### »Principal påstand:

Det er vores principale påstand, at A ikke skal beskattes af sin deltagelse i personalearrangementet, og at skatteansættelsen for indkomståret 2006 derfor skal nedsættes med DKK 13.836.

##### Subsidiær påstand:

Vi skal subsidiært påstå nedsættelse af skatteansættelsen for A med et beløb, opgjort efter Landsskatterettens nærmere bestemmelse.

##### Baggrund:

Arbejdsgiveren G1 A/S ønskede i 2006 at afholde et generelt personalearrangement for alle medarbejderne.

Arrangementet blev afholdt som led i selskabets almindelige personalepleje. Målet med arrangementet var således at søge fastholdelse af eksisterende medarbejdere, samt som virksomhed at fremstå som en attraktiv arbejdsplads med henblik på tiltrækning af nye medarbejdere.

Alle medarbejdere blev inviteret med. Herunder også helt nye medarbejdere, der netop var tiltrådt i selskabet, og som på det nærmeste havde første arbejdsdag på turen. Samtidigt blev medarbejdernes ledsagere inviteret med. For arbejdsgiveren var det vigtigt med ledsagernes deltagelse i forsøget på at sikre, at medarbejdernes ledsagere blev knyttet nærmere til virksomheden, og dermed forhåbentligt bliver til »medspillere i stedet for modspillere«.

G1 A/S trækker i perioder meget på medarbejderne og har derfor behov for goodwill på medarbejderens hjemmefront. Derfor blev ledsagerne inviteret med.

Som anført var der tale om et generelt personalearrangement for alle medarbejdere også for to-tre nye medarbejdere, der netop var ansat forud for afholdelsen af arrangementet.

Der er derfor ikke belæg for nogen antagelse om, at arrangementet havde karakter af belønning af medarbejderne.

Der var ikke krav om deltagelse i arrangementet, men hos arbejdsgiveren var der naturligvis forhåbning om, at flest mulige medarbejdere ville deltage.

Ingen medarbejdere havde indflydelse på arrangementets indhold.

Arrangementets indhold, herunder valg af destination, valg af fælles oplevelser, valg af overnatning, valg af bispisning, blev fastlagt af A selv.

Den enkelte medarbejder havde, som anført, ingen indflydelse herpå.

#### Særlige bemærkninger for A:

Som det fremgår, var det A selv, der forestod planlægningen af arrangementet. A ønskede med arrangementet at skabe en fælles oplevelse for medarbejdere, som gerne skulle føre til større fællesskabsfølelse.

A's egen deltagelse i arrangementet var naturligvis nødvendig og må ses som del af det almindelige ledelsesmæssige arbejde i virksomheden. Det er derfor vores opfattelse, at A ikke skal beskattes af deltagelsen i arrangementet.

#### Nærmere om det afholdte arrangement

Efter flere overvejelser om indholdet af det pågældende arrangement blev det besluttet, at der skulle arrangeres en fælles tur for alle medarbejdere inkl. ledsagere til New York.

Turen gik fra Y fredag morgen og med hjemkomst i Y igen tirsdag middag.

Programmet for turen var således:

#### Fredag den 17. marts:

Afrejse Y kl. 08.35/kl. 10.10. Ankomst New York kl. 15.15.

...

#### Tirsdag den 21. marts

Ankomst til Y kl. 12.45/15.30.

Som det fremgår, var opholdet i New York fyldt med spændende fælles oplevelser for de deltagende medarbejdere. Der var lidt tid til fri afbenyttelse lørdag eftermiddag og igen mandag formiddag forud for afrejsen fra New York. Men denne tid blev naturligt anvendt til fælles shopping m.m.

Turen blev således nøjagtigt den fælles oplevelse for medarbejderne, der var hensigten med arrangementet.

### Anbringender til støtte for vore påstande:

Det er vores opfattelse, at der var tale om et personalearrangement, og at der ikke er hjemmel til beskatning af medarbejderne.

Det følger således af en fast og mangeårig praksis, at deltagelse i firmaarrangementer ikke udløser beskatning hos medarbejdere. Der findes ligeledes praksis, hvorefter der heller ikke skal ske beskatning af medarbejderne for ægtefællers/partneres deltagelse i firmaarrangementer.

### Indledende betragtninger om skattefrie personalearrangementer

Vi ønsker til støtte for denne opfattelse at henvise til Skatteministeriets statusrapport til

Folketinget om personalegoder/naturalieydelser fra november 2004. Det anføres blandt andet i rapporten, at deltagelse i firmafester efter en fast praksis er skattefritaget. Det anføres videre samme sted, at deltagelse i firmaidrætsarrangementer er skattefritaget.

I rapporten er endvidere anført, at rækkevidden af denne skattefritagelse for deltagelse i personalearrangementer ikke er fastlagt i praksis. »Der er ikke truffet afgørelser, der udstikker, hvor langt skattefritagelsen rækker«, som det anføres i rapporten.

Det må derfor lægges til grund, at der gælder en fast skattefritagelse for deltagelse i generelle personalearrangementer.

Skattefritagelsen må gælde, uanset om arrangementet er en fest, en firmaskovtur, et museumsbesøg, eller en fælles firmaidrætsdag. Skattefritagelsen må endvidere gælde, uanset om ægtefæller deltager i arrangementet eller ej.

Landsskatteretten har i en tidligere afgørelse (TfS 1999.783) fundet, at ledsageres deltagelse ved personalearrangementer er en naturlig del af arrangementet. Den konkrete sag angik spørgsmålet om arbejdsgiverens fradragsret for udgiften til arrangementet, men det fremgår Landsskatterettens præmisser, at »virksomhedens afholdelse af de hermed forbundne udgifter lå indenfor rammerne af sædvanlig personalepleje«.

Det vil sige, at ægtefællers/ledsageres deltagelse i arrangementet ikke kan fratage arrangementet karakteren af at være et personalearrangement. Arbejdsgiveren vil naturligt have en interesse i at pleje ægtefæller/ledsagere på samme måde som personalet, således at arbejdsgiveren forhåbentligt får en medspiller og ikke en modspiller på medarbejderens hjemmefront.

Vi er enige i det af Skatteministeriet anførte om, at der ikke ses at være offentliggjort praksis, hvor der er taget stilling til, hvor ekstravagant et personalearrangement må være.

Vi gør gældende, at der ikke eksisterer en øvre ramme for, hvornår et personalearrangement ophører med at være skattefrit.

Området for personalegodebeskatning har været undersøgt og reguleret ved talrige lejligheder. Såfremt lovgiver måtte ønske en sådan øvre ramme, har der således været rig mulighed for at ændre reglerne. Under alle omstændigheder tilkommer det hverken SKAT eller Landsskatteretten at indføre en sådan skærpelse.

### Ligningslovens § 16 - personalegodebeskatning

Vi gør gældende, at ligningslovens § 16 ikke indeholder hjemmel til beskatning.

I henhold til ligningslovens § 16 er vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder skattepligtig, når godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt.

Skattepligtige goder — omfattet af ligningslovens § 16 - er karakteriseret ved:

- Godet træder i stedet for kontantløn
- Godet ydes individuelt overfor den enkelte medarbejder

- Godet er aftalt mellem arbejdsgiver og medarbejder
- Medarbejderen har retskrav på godet i henhold til aftale
- Godet - i de tilfælde hvor godet ydes uden at der på forhånd foreligger en fast aftale herom - ydes på baggrund af den enkelte medarbejders præstation; eksempelvis »månedens bedste sælger«, eller som bonus for en ekstra arbejdsindsats eller for opnåede resultater

Vi gør gældende, at det pågældende arrangement netop ikke kan henføres til personalegodebeskatning. Der er i stedet tale om generel personalepleje.

#### Medarbejderpleje/socialt arrangement

Det følger i stedet af en fast og mangeårig praksis, at generelle omkostninger, der afholdes til medarbejderpleje og herunder til sociale arrangementer for medarbejderne, ikke udløser beskatning hos medarbejderne.

Sådanne ikke-skattepligtige goder er karakteriseret ved:

- Ydelsen træder ikke i stedet for kontantløn
- Ydelsen ydes kollektivt
- Medarbejdere, der ikke udnytter ydelsen, får ikke kompensation herfor på anden vis
- Medarbejderne har intet retskrav på ydelsen
- Arbejdsgiveren bestemmer ydelsens art og omfang, samt den tidsmæssige placering
- Ydelsen er ydet i arbejdsgiverens interesse

Undtaget herfra er ydelser, der træder i stedet for sædvanligt og nødvendigt privatforbrug, som f. eks. fri kost og fri beklædning, med mindre der er en lovhjemlet undtagelse til denne undtagelse.

#### *Træder ikke i stedet for kontantløn*

I denne sag er der ingen tvivl om, at ydelsen ikke træder i stedet for kontantløn, og at ingen medarbejdere havde noget retskrav på ydelsen.

Alle medarbejdere blev inviteret med på turen. Også medarbejdere der netop var tiltrådt i selskabet. Der var derfor ikke tale om belønning af medarbejderne. Dette understøttes også af, at der blev udbetalt kontant bonus i det pågældende år til de medarbejdere, der var omfattet af en bonusaftale.

De medarbejdere, der måtte have afslået at deltage i turen, var på ingen måde berettiget til andre ydelser eller anden kompensation for den manglende deltagelse, hvilket klart tilkendegiver, at ydelsen ikke trådte i stedet for anden aflønning.

#### *Kollektiv ydelse*

Deltagelse i turen blev ydet som en kollektiv ydelse. Det skal herunder bemærkes, at alle medarbejdere fik tilbudt deltagelse i turen på lige fod. Turen blev altså ydet helt uafhængigt af den enkelte medarbejders aflønningsniveau, arbejdsopgaver og - omfang, anciennitet m.m.

Det må efter vores opfattelse være helt uden betydning for beskatningen af de deltagende medarbejdere, at medarbejderen kunne vælge at sige »nej tak« til deltagelse i turen.

Arbejdsgiveren havde - som ved ethvert andet socialt arrangement - store forhåbninger om størst mulig deltagelse, da et af de vigtigste succeskriterier set med arbejdsgiverøjne, er bred tilslutning til arrangementet.

#### *Arbejdsgiveren bestemmer*

Medarbejderne havde ingen indflydelse på turen. Det var den daværende bestyrelse ved A, der besluttede, at der skulle arrangeres en tur til New York, og herunder at turen skulle indeholde besøget på Broadway m.m. Medarbejderne havde således ingen indflydelse på turens afholdelse, turens indhold, turens tidsmæssige placering eller omkostningernes omfang.

Som det fremgår, var langt størstedelen af tiden under opholdet i New York afsat til deltagelse i fælles arrangementer, hvilket fuldt ud var i tråd med arbejdsgiverens hensigt med arrangementet. Medarbejdernes egen rådighedstid var således ganske begrænset.

#### *Niveauet for personalearrangementer*

Der ses ikke at være offentliggjort praksis for, hvor meget de maksimale udgifter til personalearrangementer må udgøre, førend et personalearrangement bliver skattepligtigt for de deltagende medarbejdere.

Der ses ligeledes ikke at være offentliggjort praksis for, hvor mange personalearrangementer den enkelte arbejdsgiver må afholde for sine medarbejdere, førend omfanget udløser beskatning hos medarbejderne.

Vi gør derfor gældende, at der ikke er fastlagt noget loft for udgifternes størrelse. Dette må efter gældende praksis være styret af arbejdsgiverens cost/benefit analyse.

Såfremt SKAT måtte ønske at indføre en ny praksis, hvorefter der er loft for størrelsen af de udgifter, der må afholdes til personalearrangementer, hvilket vi i øvrigt anser at SKAT mangler den fornødne lovhjemmel til, så må denne praksisændring offentliggøres og alene tillægges fremadrettet virkning.

Det er vores opfattelse, at der ikke i dag kan gennemføres en væsentlig skærpelse af gældende praksis med tilbagevirkende kraft til indkomståret 2006. Vi gør gældende, at det er arbejdsgiveren - og arbejdsgiveren alene - der kan træffe den forretningsmæssige beslutning om, hvor store udgifter virksomheden skal afholde til personalearrangementer, idet det må antages, at arbejdsgiveren nærmere vurderer udbyttet af de afholdte udgifter. Det vil sige en traditionel cost/benefit analyse.

#### Nærmere om vores påstande

Som det fremgår af alt ovenstående, er det vores opfattelse, at der ikke er hjemmel til at beskatte den enkelte medarbejder af deltagelsen i personalearrangementet.

#### Den principale påstand

Vi finder det helt åbenbart, at der ikke er hjemmel til beskatning af medarbejderes deltagelse i en firmafest. Dette må gælde uanset, om festen holdes i »hjembyen« eller i »nabobyen«.

Det vil i øvrigt efter vores opfattelse være stridende mod EU-retten, såfremt deltagelsen i et sådant personalearrangement bliver undergivet en mere byrdefuld skattemæssig behandling, såfremt arrangementet foregik i eksempelvis Berlin eller Athen i stedet for i Aalborg.

Dette synspunkt er tidligere fastslået for så vidt angår deltagelse i kurser i udlandet. I ligningsvejledningen (E.B.3.2.1) er herom anført:

»I en præjudiciel dom af 28. oktober 1999 har EF-Domstolen fastslået, at EF-traktatens artikel 59 (nu art. 49) er til hinder for en formodningsregel om, at der som udgangspunkt ikke kan indrømmes fradrag ved deltagelse i kurser, der afholdes på et almindeligt turist-sted i en anden medlemsstat, når kursusstedet ikke som sådan er fagligt velbegrundet, såfremt der ikke gælder en tilsvarende formodningsregel ved deltagelse i indenlandske kurser, jf. TfS 1999, 850 EF.«

Det vil sige, at man ikke i Danmark må beskatte medarbejdere for deltagelse i en personaletur til et teater i Berlin, hvis man ikke vil beskatte en medarbejder af en tilsvarende tur til et teater i Danmark.

Samtidigt må det i henhold til den almindelige lighedsgrundsætning i dansk skatteret være sådan, at hvis der ikke sker beskatning for deltagelse i en teatertur til Berlin, så skal der heller ikke ske beskatning af en teatertur til Oslo, eller til et andet ikke-EU land.

#### Den subsidiære påstand

Såfremt Landskatteretten til trods for vores principale påstand måtte finde, at deltagelse i personaleturen ikke var skattefri, er det vores subsidiære påstand, at den skattepligtige værdi ikke kan opgøres som en forholdsmæssig andel af de samlede omkostninger til arrangementet.

Det må som anført i afsnittet ovenfor være således, at deltagelse i et generelt personalearrangement er skattefritaget. Herunder må almindelige rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med personalearrangementet også være skattefritaget. Såfremt der skal ske beskatning i denne sag, må den skattepligtige værdi efter vores opfattelse alene angå værdien af et par ekstra overnatninger i New York. Vi påstår derfor den skattepligtige værdi nedsat til et lavere beløb efter Landsskatterettens nærmere bestemmelse.

#### Afsluttende bemærkninger

Det er vores opfattelse, at vi med ovenstående har godtgjort, at der ikke skal ske beskatning af A's deltagelse i personalearrangementet.«

Landsskatterettens kontor har indstillet ansættelsen stadfæstet, idet man har henvist til SKM2007.712.ØLR og SKM2008.324.BR og SKM2008.325.BR.

Repræsentanten har hertil anført:

»Vi ønsker endvidere at kommentere de afgørelser, som der bliver henvist til i Landsskatterettens forslag til afgørelse.

Østre Landsrets dom i SKM2007.712.ØLR omhandler deltagelse i en tur til Prag, der blev tilbudt medarbejderne som kompensation for en ekstraordinær arbejdsindsats efter en firmafusion. Vi har forståelse for, at Østre Landsret - således som sagen blev procederet - nåede frem til, at der i denne sag skulle ske beskatning, da turen efter forklaringerne havde karakter af aflønning og udsprang af en ydet arbejdsindsats.

Men som vi har redegjort for i klagen til Landsskatteretten, var turen til USA ikke udtryk for aflønning af medarbejderne. Der var som anført tale om et socialt arrangement, hvor alle medarbejderne blev inviteret til at deltage.

Som beskrevet i klagen til Landsskatteretten, er der væsentligt forskel på skattepligtige personalegoder og på ikke-skattepligtige sociale arrangementer og tilsvarende personalepleje.

Sådanne ikke-skattepligtige goder er karakteriseret ved:

- Ydelsen træder ikke i stedet for kontantløn
- Ydelsen ydes kollektivt
- Medarbejdere, der ikke udnytter ydelsen, får ikke kompensation herfor på anden vis
- Medarbejderne har intet retskrav på ydelsen
- Arbejdsgiveren bestemmer ydelsens art og omfang, samt den tidsmæssige placering
- Ydelsen er ydet i arbejdsgiverens interesse

I sagen for Østre Landsret om turen til Prag var der netop tale om en ydelse, der trådte i stedet for en kontant kompensation, og sagen er således ikke analog. Derfor finder Østre Landsrets dom ikke anvendelse ved bedømmelse af denne sag.

Byrettens afgørelser i SKM2008.324.BR og SKM2008.325.BR omhandler en skitur til Frankrig for juristerne i et advokatfirma.

Allerede fordi, at det ikke var alle advokatfirmaets medarbejdere, der blev inviteret med på turen, er der væsentlige forskelle til nærværende sag. Vi skal igen pointere, at USA-turen netop var et socialt arrangement, der var tilbudt til alle medarbejdere. Afgørelserne fra Byretten finder derfor ikke anvendelse ved bedømmelsen i denne sag.«

#### *Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse*

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal bl.a. værdien af helt eller delvist vederlagsfri benyttelse af andre formuegoder medregnes, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, jf. ligningslovens § 16, stk. 1, 1. pkt., og statsskattelovens § 4. Den skattepligtige værdi fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den

skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel, jf. ligningslovens § 16, stk. 3. Frirejser beskattes hos deltageren.

Det må på baggrund af rejseprogrammet lægges til grund, at rejsen til New York udelukkende har været af social og turistmæssig karakter. Klageren er derfor skattepligtig af rejsens markedsværdi jf. ligningslovens § 16, stk. 1, og statsskattelovens § 4. Retten kan tiltræde, at rejsens skattemæssige værdi er opgjort som gennemsnittet af de samlede rejseomkostninger fordelt på hver rejsedeltager.

Den påklagede skatteansættelse for indkomståret 2006 stadfæstes herved.